

پناهی، نویسنده و کارگردان، برای آن که فیلم خودش را بسازد ترفند جالبی زد. او یک فیلم نامه‌ی جعلی به مقامات ارائه داد و دستیار کارگردانش را به عنوان کارگردان فیلم در فرم‌های رسمی ثبت کرد تا سوءظن ایجاد نشود. او حتی برای اولین بار در دوران حرفه‌ای خود با دوربین دیجیتال فیلم‌برداری کرد - که در سال ۲۰۰۵ به اندازه‌ی الان رایج نبود - چرا که دوربین کوچک‌تر بود و وقتی شخصیت‌هایش با جمعیت واقعی و ناآگاه همراه می‌شدند، کمتر مورد توجه قرار می‌گرفت.

